

สารวัด วัดพระชนนีของพระเป็นเจ้า รังสิต

The Church of Our Lady Mother of God

สัปดาห์ที่ 29 เทศกาลธรรมดา

ปีที่ 2 ฉบับที่ 72 วันอาทิตย์ที่ 18 ตุลาคม ค.ศ. 2026

“เดือนตุลาคม เดือนแห่งการสวดสายประคำ”

10 เหตุผลที่เราควรสวดสายประคำ

1. เพราะสายประคำเป็นบทภาวนาที่นักบุญสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ทรงโปรดปราน พระองค์ตรัสว่า สายประคำเป็น “บทภาวนา อันน่าอัศจรรย์ ทั้งในความเรียบง่ายและความลึกซึ้ง” และทรงสนับสนุนให้คริสตชนทุกคนหมั่นสวดสายประคำ
2. เพราะสายประคำช่วยให้เราใกล้ชิดกับพระเจ้ามากยิ่งขึ้น ชิสเตอร์ลูเซียา หนึ่งในผู้ได้รับการประจักษ์ของแม่พระที่ฟาติมา กล่าวว่า “นอกจาก บูชามิสซาคดีสิทธิ์แล้ว สายประคำเป็นบทภาวนาที่ทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า ด้วยความมั่งคั่งฝ่ายจิตของบทภาวนา และเป็นสิ่งที่

ช่วยส่งเสริมความเชื่อ ความหวังและความรักให้เจริญงอกงามได้อย่าง
ดียิ่ง”

3. เพราะการสวดส่ายประจำช่วยปกป้องเราจากอำนาจของปีศาจ การสวด
ส่ายประจำทุกวันเป็นเครื่องช่วยให้เราต่อสู้กับการประจญ ยืนหยัดใน
ความเชื่อ และหันใจเข้าหาพระเจ้าอยู่เสมอ
4. เพราะส่ายประจำช่วยให้เราเอาชนะบาปและกลับคืนสู่พระหรรษทาน
ของพระเจ้า สมเด็จพระสันตะปาปาเกรโกรีที่ 12 ทรงกล่าวว่า “ส่าย
ประจำเป็นเครื่องมืออันวิเศษในการทำลายบาป การกลับคืนสู่พระ
หรรษทานของพระเจ้า และการส่งเสริมพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์”
5. เพราะการสวดส่ายประจำใช้เวลาเพียงประมาณ 12–15 นาที แม้จะเป็น
ช่วงเวลาสั้น ๆ แต่การสวดส่ายประจำช่วยให้เราได้ระลึกถึงเหตุการณ์
สำคัญในพระวรสาร และรำพึงถึงธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อของเรา
6. เพราะส่ายประจำเป็นบทภาวนาวอนขอที่ทรงพลัง เราสามารถสวดส่าย
ประจำเพื่อวอนขอพระพรตามความตั้งใจต่าง ๆ ทั้งเพื่อตนเอง
ครอบครัว มิตรสหาย และเพื่อวิญญานทั้งหลายในไฟชำระ
7. เพราะส่ายประจำทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกับคริสตชนทั่วโลก เมื่อเรา
สวดส่ายประจำ เรากำลังร่วมเป็นหนึ่งเดียวกับผู้คนจำนวนมากทั่วโลก
ที่กำลังภาวนาด้วยบทภาวนาเดียวกัน แม้จะอยู่ต่างสถานที่ ต่างภาษา
หรือต่างวัฒนธรรมก็ตาม

8. เพราะสายประคำช่วยให้เรามีกำลังในการแบกกางเขนแห่งชีวิต การสวดสายประคำช่วยให้เรามีพลังกำลังอดทนต่อความทุกข์ยาก ยอมรับกางเขนของตนเองด้วยความเชื่อ และร่วมส่วนในพระทรมานของพระคริสตเจ้า เพื่อความรอดพ้นของวิญญาณทั้งหลาย

9. เพราะสายประคำเป็นบทภาวนาเพื่อสันติภาพของโลก การสวดสายประคำเป็นหนทางฝ่ายจิตที่ยิ่งใหญ่และทรงพลังในการรอนขอสันติภาพให้เกิดขึ้นในโลก โดยเริ่มต้นจากสันติสุขภายในจิตใจของเรา ครอบครัว และสังคม

10. เพราะการสวดสายประคำเป็นการแสดงความรักต่อพระนางมารีย์ พระมารดาของเรา เมื่อเราสวดสายประคำด้วยความเชื่อและความรัก เรายอมทำให้พระนางมารีย์ พระมารดาของเราทรงยินดี เพราะบทภาวนานี้ นำเราให้เข้าไปใกล้ชิดพระเยซูคริสตเจ้า พระบุตรของพระนางมากยิ่งขึ้น

เดือนตุลาคม เดือนแห่งแม่พระแห่งสายประคำ ขอให้เดือนนี้เป็นโอกาสพิเศษที่เราจะหันกลับมาสวดสายประคำด้วยความตั้งใจมากยิ่งขึ้น ไม่ใช่เพียงการท่องบทภาวนาซ้ำ ๆ แต่เป็นการรำพึงถึงชีวิตของพระเยซูคริสตเจ้า ผ่านสายพระเนตรและดวงพระทัยของพระนางมารีย์ เพราะทุกเม็ดของสายประคำ คือโอกาสที่เราจะเข้าไปใกล้พระเยซูเจ้ามากขึ้น โดยมีแม่พระทรงนำทาง

ที่มา : #นายชุมพาดินแดนพันธสัญญา #สังฆมณฑลนครสวรรค์

~~~~~

“ของประทาน และ พระพร”

บัดนี้ มีสิ่งที่เรียกว่า “ของประทาน” หรือบางครั้งเรียกว่า “พระพร” (Charisms) ซึ่งมีอยู่มากมายหลายประการ ท่านอัครทูตเปาโลได้เอ่ยถึงพระพรเหล่านี้ไว้ประมาณสิบห้าประการด้วยกัน อะไรคือความแตกต่างระหว่าง “ของประทาน” (The Gift) กับ “พระพร” (The Charisms)?

ในทางเทววิทยา เราแบ่งแยกความแตกต่างไว้ระหว่าง Gratia gratum faciens (พระพรที่ช่วยให้เราเป็นที่พอพระทัย) และ Gratia gratis data (พระพรที่ประทานให้เปล่า)

- Gratia gratum faciens คือสิ่งที่ช่วยให้เราเป็นที่พอพระทัยต่อพระเจ้า นั่นคือ “ของประทาน” หรือก็คือ “พระพร” (Grace)
- Gratia gratis data คือ “พระพร” (Charism)
การเทศนาสอนก็เป็นพระพรประการหนึ่ง และเชื่อหรือไม่ว่าการบริหารจัดการก็เป็นอีกหนึ่งพระพรเช่นกัน

อะไรคือข้อแตกต่างระหว่าง ของประทาน กับ พระพร?

- ของประทาน เปลี่ยนแปลงตัวเราให้เป็นที่พอพระทัยต่อพระเจ้า
- พระพร ทำให้เราเป็นประโยชน์และช่วยเหลือผู้อื่นได้

จุดสำคัญอยู่ตรงนี้ครับ คือ “เพื่อผู้อื่น”

ยกตัวอย่างเช่น ตัวผมเองมีพระพรในการเทศนาสอน ผู้คนจึงมักคิดว่าผมเป็นคนศักดิ์สิทธิ์ เพราะผมพูดถึงแต่เรื่องราวอันศักดิ์สิทธิ์ พวกเขาจึงพูดกันว่า “เขาต้องเป็นพระสงฆ์ที่ศักดิ์สิทธิ์แน่ๆ” แต่จริงๆ แล้วไม่จำเป็นต้องเป็นเช่นนั้นเสมอไป ในพระคัมภีร์เดิม มีบางคนที่สามารถกระทำอัศจรรย์

ได้ แต่ชีวิตของพวกเขากลับไม่ได้มีความศักดิ์สิทธิ์เท่าใดนัก นั่นก็เป็นอีก
หนึ่งรูปแบบของพระพร หากในตัวผมจะมีความศักดิ์สิทธิ์อยู่บ้าง สิ่งนั้น
ไม่ได้เกิดจากการที่ผมใช้พระพรประการนี้แต่อย่างใด

อันที่จริง ผมรู้จักนักแสดงเป็นร้อยคนที่สามารถพูดเทศนาได้ดีกว่าที่ผม
ทำอยู่เสียอีก หากชีวิตผมจะมีความศักดิ์สิทธิ์อยู่จริง สิ่งนั้นจะต้องเกิดขึ้น
ก่อนที่ผมจะเดินขึ้นสู่ธรรมาสน์ และหลังจากที่ผมเดินลงมาแล้วเท่านั้น
เพราะยามที่อยู่บนธรรมาสน์ ผมเพียงแต่กำลังใช้พระพรที่พระเจ้า
ประทานมาให้ ซึ่งพระองค์จะทรงรีบคืนไปเสียเมื่อใดก็ได้

-บุญราศี ฟุลตัน เจ. ชีน (Blessed Fulton J. Sheen)

~~~~~

มีผู้เฒ่าคนหนึ่ง ใช้เวลาทั้งชีวิตสะสมวัตถุโบราณล้ำค่ามากมาย คู่ชีวิตของ
เขาตายจากไปนานแล้ว เหลือลูกชายไว้ให้ผู้เฒ่า 3 คน พอลูกเฒ่าเรียนจบ
ต่างก็ออกไปทำมาหากินอยู่ต่างประเทศ ปล่อยให้ผู้เฒ่าอยู่อย่างเดียวดาย
โชคดีที่มีเด็กนักเรียนคนหนึ่งเข้าๆ ออกๆ คอยดูแลผู้เฒ่าตลอดมิได้ขาด ดู
แล้วนักเรียนวัยรุ่นคนนี้ก็แปลกๆ เวลาปิดเทอมก็ไม่ไปไหน ยังคงดูแลผู้
เฒ่าทุกวันเหมือนเป็นลูกบุญธรรมที่มีความกตัญญูต่อผู้เฒ่าอย่างยิ่ง
ใครจะรู้ว่าได้อาจจะเพียงแค่ว่าหวังเงินก็ได้

ส่วนลูกๆ ของผู้เฒ่าเหล่านั้นเล่า ทุกคนก็มีโทรกลับมาคุยกับพ่อบ่อยๆ ทุกครั้ง
ก็จะพูดว่า “พ่อต้องรักษาสุขภาพนะและที่สำคัญอย่าให้นักเรียนคนนั้น

หลอกเอานะ !...” “แน่นอน พ่อรู้” ผู้เฒ่ามักจะตอบลูกแบบนี้ “พ่อไม่ได้โง่นะ!”

อยู่มาวันหนึ่งผู้เฒ่าก็ต้องจากไปตามกาลเวลา ตอนนายอ่านพินัยกรรมนั้น ลูกชายทั้ง 3 คนของผู้เฒ่าต่างกลับจากต่างประเทศมาพร้อมหน้า นักเรียนคนนั้นก็มาอยู่ฟังด้วย หลังฟังทนายความอ่านพินัยกรรมจบ ลูกๆ ทั้ง 3 ต่างหน้าเปลี่ยนสีเพราะผู้เฒ่าดูเหมือนจะเลือนแล้วจริงๆ ในพินัยกรรมได้ยกของสะสมจำพวกวัตถุโบราณทั้งหมดมาให้เด็กนักเรียนไปในพินัยกรรมยังเขียนต่ออีกว่า “ข้าฯทราบดีว่านักเรียนที่มาอยู่ดูแลข้าฯนั้น เพราะหวังของสะสมของข้าฯ แต่ในขณะที่ชีวิตข้าฯ ต้องอยู่อย่างน่าสมเพชในวัยไม้ไผ่ใกล้ผึ่ง ไม่มีใครมาดูแลเลยนั้น เขาคือคนที่อยู่ดูแลข้าฯ อย่างแท้จริง แม้ว่าลูกๆทุกคนจะพร่ำพูดในโทรศัพท์ว่า “รักพ่อ” แต่มันก็แค่คำพูดที่ข้าฯ จดจำอยู่ในใจ แต่ลูกๆ ก็ไม่เคยยื่นมือออกมาช่วยจริงๆ ดังนั้น คำว่า “รักพ่อจริงๆ” จึงกลายเป็น “รักพ่อที่ไม่จริง”.....

กลับกัน หากจะพูดว่านักเรียนคนนี้ทำดีกับข้าฯ อย่างปลอมๆ โดยหวังทรัพย์สินสมบัติของข้าฯ ความรักความเอาใจใส่ที่มีต่อข้าฯ เป็นความรักที่ไม่จริง ในความไม่จริงนี้เขากลับอยู่ดูแลข้าฯ มาถึง 10 กว่าปี โดยไม่เคยบ่นสักคำ ความไม่จริงนี้ก็กลับเป็นเรื่องจริงแล้ว....

ญาติไกล... ย่อมไม่อาจเทียบเพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้ งานยุ่งเป็นแค่ข้ออ้าง มีพ่อแม่เอากิ๊วที่ต้องอยู่เฝ้าบ้านอย่างเดียวยาย หมั่นกลับไปดูแลบุพการีบ้าง เวลาที่จะได้อยู่ด้วยกันนั้นสั้นและลดลงทุกวัน....

คำโบราณกล่าวไว้ว่า “เวลาพ่อแม่อยู่ไม่คิดกลับมาเที่ยว แต่ไปเที่ยวได้ทุก

ที่ทั่วไป ว่าเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้กว้างไกล ที่แท้แล้วควรต้องหมั่นกลับไปดูคนที่บ้านข้างเพราะคนที่บ้านก็คงเหลือไม่มากแล้ว”

“ความรักในโลกนี้” ไม่จำกัดอยู่แค่สายเลือด ขอให้เป็นผู้ที่มีชะตาต้องกัน ความรักที่พร่ำบอกว่ารักหรือรักที่ยังไม่เคยมา ย่อมสูญเสียความรักที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไม่ได้....

“พ่อแม่, ลูกเต้า, สามิภรรยา, เพื่อนฝูง” ถ้าไม่มีความรักเช่นนี้ ไม่เคยยื่นมือช่วยเหลือ ไม่เคยอยู่ปรนนิบัติดูแล ไม่ว่าในใจจะรักสักแค่ไหน ต่อให้เป็นเรื่องจริง เรื่องจริงนั้นก็จะกลายเป็นเรื่องเท็จ....

“กลัวคนอื่นจะมาให้ความช่วยเหลือ” แต่คนอื่นยื่นมือออกมาช่วยด้วยความรัก รักที่คิดว่าเป็นรักปลอมๆ แต่ยังไงมันก็เป็นเรื่องจริง....

“ในโลกมนุษย์นี้” มักจะมีเรื่องจริงกลายเป็นเท็จ เรื่องเท็จกลายเป็นจริงจริงๆ เท็จๆนั้นว่ามีมากมาย แต่ก็มีความจริงบางเรื่องที่เป็นของแท้ นับว่ามีความหมายมาก! ...

“ทางไม่ดี วิญญาณจะรีบเดินทางแต่เช้า” ชีวิตคนเรานั้นมันสั้นลงทุกวัน เก็บความภูมิใจในความสำเร็จที่ผ่านมา ยื่นมือช่วยคนอื่นด้วยความรัก โอบกอดความรักและโอบกอดชีวิต ไม่ผิดมโนธรรมตัวเอง ในที่สุด ทำได้ก็ดีตอบแทน

แปลและเรียบเรียงโดย เจงเอี่ยม แซ่เอ็ง